

מ"ת 1344/02/16 - מדינת ישראל נגד פרג אלגול (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

09 פברואר 2016

מ"ת 1344-02-16 מדינת ישראל נ' אלגול(עציר)

לפני כבוד השופטת שוש שטרית

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד כרמית כהן

נגד

פרג אלגול (עציר) - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד ערן בן ארי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים במשפטו על רקע כתב אישום המייחס לו עבירות של פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה, פריצה לרכב בכוונה לגנוב וגניבה מרכב.

עפ"י האישום הראשון, בין התאריכים 1.1.2016-6.1.2016 התפרץ המשיב למחסן הנמצא באזור התעשייה בדימונה השייך לשמעון פדידה, בכך שעיקם את וו הסגירה של דלת המחסן, נכנס פנימה וגנב כלי עבודה רבים הכוללים שני פטישי קונגו גדולים, פטיש קונגו קטן, 4 משחזות ומכונות ריתוך לקרמיקה, שתי מברגות, מסורים חשמליים ועוד כלי עבודה נוספים אשר שוויים הוערך ב-40,000 ₪ (להלן: **הרכוש**).

עפ"י האישום השני, ביום 20.1.2016 בין השעה 08:30 ל-10:30 התפרץ המשיב למשאית השייכת לרוני לשם, אשר חנתה בבית העסק "טייר סנטר" בדימונה, בכך שפתח את המשאית שהייתה סגורה, נכנס פנימה, גנב ארנק השייך למתלון שכלל כרטיסי אשראי, רישיונות וכסף מזומן בסכום 300 ₪ ושיק.

ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה, למעט שווי הרכוש שנגנב. אשר לעילת המעצר, טען כי לא קמה עילת מעצר בנסיבות המתוארות בכתב האישום ועתר לשחרר את המשיב בתנאים שיבטיחו התייצבותו לדיון.

הוסיף כי מדובר במשיב בן 38, ללא עבר פלילי, אשר עובד בתחנת דלק בשנים האחרונות, נשוי ואב ל-6 ילדים, אשר נעצר כחשוד בקשר להתפרצות למשאית וגניבה ממנה, הודה במעשה, הצטער ואף הודה בהתפרצות למחסן הגם שלא היו ראיות נגדו באישום זה.

לדיוו מדובר בעבירות רכוש לא מהרף הגבוה שכן המשיב לא עשה שימוש בכרטיסי אשראי ולא בשיקים.

ב"כ המבקשת הפנתה לדברי המשיב בהתייחס לשווי הציוד שנגנב מהמחסן ואשר לעילת המעצר טענה כי זו קמה בהינתן שמדובר בשתי עבירות התפרצות ושתי עבירות גניבה, כשאחת מהן היא בהיקף גדול, כזו שגרמה נזק למתלונן. עם האמור, הסכימה המבקשת לשחרורו של המשיב בתנאים מגבילים הכוללים מעצר בית מלא והפקדה כספית.

ב"כ המשיב התנגד לשחרורו של המשיב בתנאים מגבילים וחזר ועתר לשחרורו בתנאי של ערבות עצמית להבטחת התייצבותו למשפט.

נקבעה ונשנתה ההלכה כי גם בעבירות רכוש עשויה לקום עילת מעצר עד תום ההליכים (ראו בש"פ 5814/06 מדינת ישראל נ' שלומי אוחיון). בבש"פ 3737/14, פלוני נ' מדינת ישראל, נדרש בית המשפט העליון לערר בעניינו של קטין ללא עבר פלילי אשר בצוותא חדא עם שני קטינים נוספים הואשם בהתפרצות לבית עסק וגניבה, שעניינה בהתפרצות לחנות לאחר ניפוץ חלון הראווה באמצעות לבנה, וגניבה של שרשרות, זוגות משקפיים ופריטי לבוש. עיקר הטענה שנטענה באותו ערר הייתה כי מקום שמדובר בקטין ללא עבר פלילי המואשם בעבירת רכוש יחידה לא קמה עילת מעצר כנגדו. בית המשפט העליון קבע, בין השאר, כי: **"בעניין פרנקל נקבע כי באופן עקרוני עשויה להתקיים עילת מעצר גם בעבירות רכוש, והקביעה באשר להתקיימות או להיעדרות עילת המעצר תלויה בנסיבות המקרה. כמו כן, בעניין פרנקל... לא נקבע באופן גורף כי לא מתקיימת עילת מעצר במקרה של קטין ללא עבר פלילי שביצע עבירת רכוש יחידה ונאמר כי יש לבחון נסיבותיו של כל מקרה לגופו... אין מדובר בנוסחאות נוקשות ואין מקום לקביעה גורפת לפיה כשמדובר בקטין ללא עבר שמואשם בעבירת רכוש יחידה לעולם לא תקום עילת מעצר של מסוכנות".**

כאמור, ובשנייה המחויבים לעניינו, אין לשלול קיומה של עילת מעצר בכל מקרה של עבירות רכוש, ויש לבחון את מכלול הנסיבות כדי לקבוע אם נתקיימה עילת מעצר.

כעולה מחומר החקירה, המתלונן באישום השני, רוני לשם, הגיש תלונה על כך כי בזמן שהביא את המשאית שלו לטיפול בפנצריה ב-"טייר סנטר" התפרצו לתוכה וגנבו את ארנקו שהכיל ₪ 250 בשטרות כרטיסי אשראי, שיק ורישיון הנהיגה שלו. בעקבות האמור, הורד סרטון ממצלמות האבטחה במקום והמשיב נצפה עומד ומסתובב באופן חשוד בקרבת המשאית. מכאן ולאחר בדיקה הגיעו השוטרים למקום עבודתו של המשיב בתחנת הדלק הסמוכה ל-"טייר סנטר", פגשו באחיו של המשיב אשר השיג את המשיב טלפונית ומשהוברר לו כי הוא דרוש לחקירה הגיעו אליו השוטרים במקום שנקבע בניהם.

עוד על פי הדו"ח לאחר שנאמר למשיב כי הוא מעוכב בחשד להתפרצות וגניבה ממשאית המשיב אמר כי הוא מצטער על כל מה שנגנב. בחקירתו בתחנת המשטרה, הודה המשיב כי התפרץ למשאית וגנב מתוכה את הארנק על תכולתו, מסר כי לקח את הכסף מזומן והשליך את הארנק על כל תכולתו האחרת. בהמשך חקירתו הוסיף המשיב וסיפר על התפרצותו למחסן וגניבת הציוד מתוכו ועוד הוסיף ותיאר כיצד התפרץ לרכב נוסף וגנב מתוכו את מכשיר הדיסקים.

מתוך המחסן גנב כלי עבודה רבים שביחס אליהם פירט המשיב בעצמו במהלך החקירה ואישר את הפריטים אותם הקריא בפניו השוטר שעליהם דיווח המתלונן. הגם שלא הוצגה אסמכתא באשר לשוויו של הרכוש שגנב המשיב בשלב זה, הרי ניתן להתרשם כי מדובר בכלי עבודה שחלקם יקרים והשווי המוערך על ידי המתלונן אינו מוגזם.

עוד ניתן להתרשם כי חלק מכלי העבודה שנגנבו שוקלים לא מעט, והשאלה המתבקשת הכיצד יכול היה המשיב בפעם אחת, לבדו, כטענתו, ללא שהסתייע ברכב, ליטול את כל כלי העבודה שנגנבו וכמתואר בחקירתו ובכתב האישום. דווקא התייחסותו של המשיב לעניין זה כשלא נשאל בדבר וטענתו שעשה כן לבד, מעלה חשד ממשי כי זה הסתייע באחרים. גם בהביאי בחשבון טענתו כי הסתיר את הכלים בעצים אין כדי להסביר דבר העברת כל כלי העבודה מהמחסן לאותם עצים ובהינתן שלא ידוע מה המרחק בין המחסן לעצים.

ימים ספורים לאחר מכן מתפרץ המשיב למשאית שהובאה לטיפול בפנצריה, המשיב מנצל את העובדה כי נהג המשאית לא בתוכה, וללא כל מורה מתפרץ לתוכה וגונב את ארנקו של המתלונן. טענת הסנגור לפיה המשיב לא עשה שימוש בכרטיס האשראי, כשיקול לקולא, ספק בעיני, שכן ניתן לראות באי שימוש בכרטיס כתחכום שכן שימוש היה מקל על התחקות אחר המשיב ואיתורו. בכל מקרה, אני מפנה את ב"כ המשיב לטענת המשיב בחקירה ולפיה השליך את הארנק לאחר שנטל מתוכו את המזומנים.

בנוסף, והגם שעובדות הבאות לא באות בכתב האישום (ככל הנראה בהעדר תלונה) מוסיף המשיב ומודה כי קודם להתפרצות למשאית, הוא התפרץ לרכב מסחרי אחר שחנה סמוך לאותה פנצריה וגנב מתוכו רדיו דיסק. המשיב מוסר פרטים מדויקים בדבר סוג הרכב וצבעו וכן ביחס למקום בו חנה וכיצד בעזרת מסמר הוא הצליח לפרוץ אותו.

עולה מהאמור, כי המשיב בטווח זמן של שבועיים ימים מתפרץ למחסן עבודה, למשאית ולרכב נוסף ובכל אחת מהתפרצויות אלה הוא מבצע גניבות.

בהביאי בחשבון כי המשיב נעדר עבר פלילי, התחרט עוד טרם חקירתו על מעשיו יכול והייתי מגיעה למסקנה כי ניתן היה להסתפק במעצר בית לילי ולאחר שעות עבודתו. אלא מה, שחומרת מעשי המשיב מוצאת ביטוי לא רק במספר ההתפרצויות והגניבות, אלא ובעיקר בעובדה כי מדובר במי שמנצל את קרבת מקום עבודתו לצורך ביצוע, שכן גם המחסן וגם המשאית והרכב המסחרי כולם נמצאים בסמכות ל"טייר סנטר".

אשר למחסן עולה מחומר הראיות כי המשיב שם עינו על הציוד הרב שבתוכו עוד קודם לכן, כי תכנן וארגן את מעשי ההתפרצות והגניבה בשעות שאינו עובד כשהוא מכין מקום מסתור לאחסונם ואחר כך מכר אותם.

אשר למשאית, עולה מחומר הראיות כי משום קרבת עבודתו בתחנת הדלק לפנצריה היה יכול להבחין שהנהג לא במשאית, ניצל על הלגיטימיות כעובד המוכר באזור כדי להסתובב סביב המשאית ובזמן הנכון להתפרץ לתוכה ולגנוב ממנה. המתואר לעיל נכון גם ביחס להתפרצות לרכב המסחרי וגניבה ממנו.

בהינתן האמור, סבורתני כי אין מקום לטענה כי בנסיבות המקרה לפניי לא קמה עילת מעצר, כזו המצדיקה הרחקתו

של המשיב החוזר ופוגע במיוחד ברכושו של ציבור הלקוחות המגיע לתחנת הדלק שם מקום עבודתו של המשיב ולבתי העסק לרבות הפנצריה הסמוכים לתחנת הדלק לקבל שירות ומוצא כי רכבו נפרץ ורכוש שהיה בתוכו נגנב.

מסוכנות המשיב נובעת גם מהעובדה כי התפרצות לכלי רכב, גם במתכונת הנ"ל, עלולה לייצור מצבי סיכון להתפתחות אלימה בינו לבין מי מבעלי הרכב כפי מקרים רבים דומים הבאים לפניי.

בהינתן הנסיבות האמורות, צודקת המשיבה בכך שהסכימה לשחרורו של המשיב בתנאים ובחלופת מעצר בית מלא.

סבורתני, כי חובתו של בית המשפט וחובתה של המדינה כמאשימה להרחיק נאשם שנמצאו נגדו ראיות לכאורה והוא מודה בביצוע של 3 עבירות התפרצות וגניבה מכלי רכב ומחסן הסמוכים למקום עבודתו וכשהוא מנצל באופן מובהק את קרבת מקום עבודתו על מנת לחזור ולפגוע בציבור המגיע לקבל שירות. משיב המנצל מקום עבודתו כתצפית על עסקים אחרים לשם גניבה מהם, ראו בעדותו לעניין זה.

חובה על בית המשפט, כשראיות אלה מונחות לפניו, להביא להרחקתו של המשיב ממקום בו מעבידיו והעסקים הסמוכים אליו אינם מודעים למעשיו ויכול שהם ממשיכים לסמוך עליו (לעניין זה ראה דוחות השוטרים אשר מוסרים כי המשיב סירב לבצע הצבעה ושחזור של עבירות ההתפרצות מחשש שעובדים במקום יזהו אותו וידעו על מעשיו). בהינתן האמור, ובשים לב לעמדת ב"כ המדינה, אני מורה על שחרורו של המשיב בתנאים הבאים:

- א. המשיב ישהה ב"מעצר בית" מלא בכתובת: המשיב יהיה כל העת בהשגחה מלאה, תמידית ורציפה של אחד מבין הערבים הבאים: גב' אלעול פאטמה ת.ז. 066561655, גב' אלגול סארה ת.ז. 040268211 ומר אלגול סלימאן ת.ז. 209392166;
- ב. מובהר למשיב ולערבים הנוכחים כעת באולם, כי כל יציאה של המשיב את מקום מעצר הבית, או כל הישארות של המשיב שלא בנוכחות אחד מבין המשגיחים בצמוד אליו, יהוו הפרה של תנאי השחרור;
- ג. התייצבות לכל הדיונים בעניינו, וזאת בליווי אחד הערבים;
- ד. הפקדה בסך 5,000 ₪;
- ה. ערבות עצמית וערבות צד ג' של כל אחד מהערבים הנ"ל בסך 10,000 ₪ כל אחת;
- ו. לא יעמוד בתנאי השחרור, ייעצר ויובא בפניי בתוך 48 שעות.

על ב"כ המשיב להבהיר למשיב ולערבים שוב את כל תנאי השחרור, לוודא כי הבינו אותם, וכן לוודא כי הללו הבינו היטב כי כל הפרה של תנאי מתנאי השחרור - יכול ותוביל הן למעצרו המחודש והן לחילוט הערבויות.

בהביאי בחשבון את הודאת המשיב והחרטה אותה הביע כבר בחקירתו במשטרה, אני מוצאת לנכון להפנותו לשירות המבחן על מנת שזה יבחן חזרתו לעבודה בתנאים מגבילים.

שירות המבחן יגיש תסקיר עד ליום 9.3.2016.

המשיב והערבים הודעו בדבר הדיון המקדמי הקבוע בפני כב' ס. הנשיאה, השופט ברסלר-גונן, ליום 16.3.2016 ועל חובת התייצבותו בליווי אחד הערבים לדיון הנ"ל.

מורה על ביטול דיון ההקראה הקבוע ליום 15.2.2016 בפני כב' השופט ליבדרו.

**ניתנה והודעה היום ל' שבט תשע"ו,
09/02/2016 במעמד הנוכחים.
שוש שטרית , שופטת בכירה**